

Откровението на Исус Христос — Четвърта част

Исая четиридесета глава

Jeff Pippenger

2023-10-23

Вестта на Откровението на Исус Христос, която се разпечатва, включва установяването на значението на еврейската дума, преведена като „истина“, която, наред с друго, представя характера на Христос като Алфа и Омега. Началото на едно нещо, представлящо края на едно нещо, пронизва цялата Библия, и характерът на Христос е изявен в Библията, защото Той е Словото. Алфа и Омега е елементът от характера на Христос, който Сам Той посочва като доказателство, че е Бог.

Четиридесета глава на Исая бележи началото на едно пророческо повествование, което продължава до края на книгата на Исая в шестдесет и шеста глава. То започва с посочването на Утешителя, Който е изпратен, Когато Христос обещава на учениците, за да ги утеши поради Своето заминаване; но идването на Утешителя намира своето съвършено изпълнение, както правят всички пророчества, в последните дни. Посочването от страна на Исая и Исус на пристигането на Утешителя сочи към разочарованието на движението на сто четиридесет и четирите хиляди, което настъпи на 18 юли 2020 г.

Но Аз ви казвам истината: за вас е по-добре Аз да си отида; защото, ако не си отида, Утешителят няма да дойде при вас; а ако отида, ще ви Го изпратя. И когато дойде Той, ще изобличи света за грях, за правда и за съд. Йоан 16:7, 8.

Думите „грях, правда и съд“ са онова, което Утешителят ще използва, за да „изобличи“ света. Думата, преведена като „изобличи“, включва и значението да убеди. Трите стъпки на „грях, правда и съд“ представят еврейската дума, която се превежда като „истина“. Тази дума е образувана от първата, тринадесетата и последната буква на еврейската азбука, и тя представя, че Създателят на всички неща е Първият и Последният, Алфа и Омега. Когато Утешителят дойде при разочарованите сто четиридесет и четири хиляди, Той ще ги убеди, а след това и света, че Бог е Алфа и Омега.

Утешавайте, утешавайте хората Ми, казва вашият Бог. Говорете утешително на Йерусалим и извикайте към него, че воюването му се свърши, че беззаконието му е простено; защото прие от ръката на Господа двойно за всичките си грехове. Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа, направете прави безводната земя друм за нашия Бог. Всяка долина ще се издигне и всяка планина и хълм ще се снишат; кривото ще стане право и неравните места — равнина. И славата на Господа ще се яви, и всяка плът заедно ще я види; защото устата на Господа го изговориха. Исая 40:1–5.

Този пасаж определя делото на последния вестител на Илия, предобразен от Уилям Милър, който е бил предобразен от Йоан Кръстител, който е бил предобразен от Илия и когото Малахия е посочил като вестителя, който приготвя пътя за Вестителя на завета. В последното движение на Илия, когато Господ изпраща Утешителя, за да укрепи онези, които са били разочаровани и очакват Господа през време на забавяне, „славата Господня ще се яви, и всяка твар заедно ще я види“. „Славата“ на Господа е Неговият характер, а Откровението на Исус Христос е разпечатване на онзи елемент от Неговия характер, който е представен като Алфа и Омега. След въведението на първите пет стиха „гласът на един, който вика в пустинята“, пита Бога: „Какво да проглася?“

Глас каза: Викай. И той рече: Какво да викам? Всяка плът е трева, и цялата ѝ хубост е като полски цвят: тревата съхне, цветът повяхва, защото дъхът Господен духва върху него; наистина народът е трева. Тревата съхне, цветът повяхва; но словото на нашия Бог ще стои довека. Исаия 40:6–8.

В символиката на исляма е вложена вестта за характера на Христос, представен като Алфа и Омега. В Езекиил тридесет и седма глава долината на мъртвите кости първо бива събрана, а след това оживена чрез пророческата вест на четирите ветрове.

„Ангели държат четирите ветрове, представени като разярен кон, който се стреми да се изтръгне и да се втурне по лицето на цялата земя, носейки разрушение и смърт по пътя си.

„Ще спим ли на самия праг на вечния свят? Ще бъдем ли вяли, студени и мъртви? О, дано в нашите църкви имаме Духа и диханието Божие, вдъхнати в Неговия народ, за да може той да се изправи на краката си и да живее. Трябва да видим, че пътят е тесен и портата — тясна. Но когато преминаваме през тясната порта, нейната широта е без предел.“ Manuscript Releases, volume 20, 217.

Гневният кон на библийското пророчество е ислямът. Гневният кон е възпиран да извърши своето дело на разрушение, както е представено чрез задържането на четирите ветрове от четири ангела в седмата глава на Откровение. Те са възпирани, докато не бъдат запечатани сто четиридесет и четирите хиляди.

И след това видях четири ангела, стоящи на четирите краища на земята, които държаха четирите земни ветрове, за да не духа вятър по земята, нито по морето, нито върху каквото и да било дърво. И видях друг ангел, възлизащ от изток, който имаше печата на живия Бог; и той извика със силен глас към четирите ангела, на които бе дадено да повреждат земята и морето, казвайки: Не повреждайте нито земята, нито морето, нито дърветата, докато не запечатаме слугите на нашия Бог по челата им. Откровение 7:1–3.

Четирите ветрове, които се задържат, представляват възпирането на исляма, докато запечатването на Божия народ бъде завършено. Ислямът е представен в Откровението като последните три от седемте тръби, а също и като трите горко.

И видях и чух един ангел, който летеше сред небето и казваше със силен глас: Горко, горко, горко на жителите на земята поради останалите гласове на тръбата на тримата ангели, които още предстои да затръбят! Откровение 8:13.

След като представя трите тръбни „горко“, Йоан посочва характеристиките на исляма в девета глава. В четвъртия стих на девета глава на исляма е дадена заповед, която се изпълнява в историята на Абу Бекр, първия водач след Мохамед.

И им бе заповядано да не повреждат тревата на земята, нито каквато и да е зеленина, нито кое да е дърво, а само онези човеци, които нямат Божия печат на челата си. Откровение 9:4.

Урия Смит определи връзката на Абубекр с четвъртия стих.

„След смъртта на Мохамед, в управлението го наследи Абу Бекр, през 632 г. сл. Хр., който, щом утвърди достатъчно своята власт и управление, изпрати окръжно писмо до арабските племена, от което следващото е откъс:“

„Когато воювате в битките на Господа, дръжте се мъжествено, без да обръщате гръб; но нека победата ви да не бъде омърсена с кръвта на жени и деца. Не унищожавайте палми и не изгаряйте ниви със зърно. Не отсичайте плодни дървета и не причинявайте никаква вреда на добитъка, освен на онези животни, които убивате за храна. Когато сключите какъвто и да било завет или договор, спазвайте го и бъдете верни на думата си. И по пътя си ще намерите някои религиозни хора, които живеят уединено в манастири и са си поставили за цел така да служат на Бога; оставете ги на мира и нито ги убивайте, нито разрушавайте манастирите им. И ще намерите друг вид хора, които принадлежат на синагогата на Сатана и имат избръснати темета; гледайте да разцепвате черепите им и не им давайте пощада, докато или не станат мохамедани, или не плащат данък.“ Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Урия Смит продължава, като посочва две категории хора, които трябвало да бъдат разграничавани от ислямските воини, изпратени от Абубекр да поведат война срещу Рим. Едната категория той определя като католически монаси, които се покланяли в неделя; а другата категория били онези, които се покланяли в седмия ден. Ислямът трябвало да напада единствено поклонниците на слънцето. По-важно за нашите разсъждения е, че хората, било пазители на неделята, било пазители на съботата, символично са представени като трева, зеленина и дървета. На четирите ветрове в седма глава им бе възпрепятствано да духат върху тревата, докато пазителите на съботата не бъдат запечатани.

Вестителят на движението на сто четиридесет и четирите хиляди пита Бога: „Какво да извикам?“ Беше му казано, че неговата вест трябва да бъде, че Божието слово стои твърдо довека, и тази вест трябваше да бъде поставена в контекста на вятъра, който духа върху тревата. Когато Утешителят бъде изпратен при сто четиридесет и четирите хиляди, които са били разочаровани поради несбъднало се предсказание относно исляма, и които след това разпознават, че се намират във времето на забавянето от притчата за десетте девици, тогава Утешителят ги известява, че вестта, която трябва да представят, е вестта за ролята на исляма

в библейското пророчество. Идването на Утешителя, в историята на времето на забавянето, ги кара да застанат твърдо.

И Той ми каза: Сине човешки, изправи се на нозете си, и ще говоря с тебе. И духът влезе в мене, когато Той ми говореше, и ме изправи на нозете ми, та чух Онзи, Който ми говореше. Езекиил 2:1, 2.

Те стоят, когато бъдат възкресени.

И от людетe и племената, и езиците, и народите ще гледат труповете им три дни и половина и няма да допуснат труповете им да бъдат положени в гробове. И живеещите по земята ще се радват за тях и ще ликуват, и ще си изпращат подаръци един на друг, защото тия двама пророци измъчваха живеещите по земята. А след три дни и половина дух на живот от Бога влезе в тях, и те се изправиха на нозете си; и голям страх падна върху ония, които ги гледаха. Откровение 11:9–11.

Двете стъпки — първо изправянето, а след това издигането като знаме — са представени също и от Езекиил в тридесет и седма глава. Първата стъпка на Езекиил събира частите на тялото на мъртвите сухи кости, които са в долината на разочарованието. Втората стъпка на Езекиил е вестта за четирите ветрове, която е запечатващата вест, която е вестта на исляма.

И Той ми каза: Сине човешки, могат ли да оживеят тези кости? А аз отговорих: Господи Боже, Ти знаеш. Пак ми каза: Пророкувай върху тези кости и им кажи: О, сухи кости, чуйте словото Господне. Така казва Господ Бог на тези кости: Ето, Аз ще направя да влезе във вас дух и ще оживеете; и ще положа върху вас жили, и ще направя да израсне върху вас плът, и ще ви покрия с кожа, и ще вложa във вас дух, и ще оживеете; и ще познаете, че Аз съм Господ. И тъй, пророкувах, както ми бе заповядано; и докато пророкувах, настана шум, и ето, разтърсване, и костите се събраха, кост при костта си. И когато погледнах, ето, жилите и плътта се появиха върху тях, и кожата ги покри отгоре; но в тях нямаше дух. Тогава ми каза: Пророкувай на вятъра, пророкувай, сине човешки, и кажи на вятъра: Така казва Господ Бог: Ела от четирите ветрища, о, дух, и духни върху тези убити, за да оживеят. И тъй, пророкувах, както ми заповяда, и духът влезе в тях, и те оживяха, и се изправиха на нозете си — твърде голяма войска. Езекиил 37:3–10.

В разглеждания сега от нас пасаж от Исаия, когато Утешителят дойде, те се изправят на нозете си, после биват издигнати на висока планина като знаме и възвестяват „благата вест“, която е късният дъжд, вестта на третия ангел.

О, Сионе, благовестителю, възкачи се на високата планина; о, Йерусалиме, благовестителю, издигни гласа си със сила; издигни го, не бой се; кажи на Юдовите градове: Ето вашия Бог! Ето, Господ Иеова ще дойде със силна ръка, и мишцата Му ще владее за Него; ето, наградата Му е с Него, и въздаянието Му пред Него. Той ще пасе стадото Си като пастир; ще събере агнетата с мишцата Си и ще ги носи в пазвата Си, и ще води кротко онези, които имат малки. Кой е измерил водите в шепата на ръката си и е отмерил небесата с педя, и е побрал пръстта на земята в мярка, и е претеглил планините с везни, и хълмовете с теглилка? Кой е направлявал Духа Господен, или кой,

като Негов съветник, Го е научил? С кого се е съветвал Той, и кой Го е наставил, и Го е научил в пътя на правосъдието, и Го е научил на знание, и Му е показал пътя на разума? Ето, народите са като капка от ведро и се считат като ситния прах по везните; ето, островите Той повдига като нещо съвсем малко. И Ливан не е достатъчен за гориво, нито животните му са достатъчни за всеизгаряне. Всички народи пред Него са като нищо; за Него те се считат по-малко от нищо и суета. Исаия 40:9–17.

Онези, които са излезли от своите гробове, са издигнати като знаме, или, както ги определя Исаия, те са отведени „на висока планина“. Високата планина е знамето и тя представлява онези, които очакваха Господа през времето на забавянето, започнало с първото разочарование на 18 юли 2020 г.

Хиляда ще побягнат от изобличението на един; от изобличението на петима ще побегнете, докато останете като стълб на върха на планина и като знаме на хълм. И затова Господ ще чака, за да ви окаже благодат; и затова ще се възвиси, за да ви помилва; защото Господ е Бог на правосъдие; блажени са всички, които Го очакват. Исаия 30:17, 18.

В единадесета глава на Откровение знамето е взето на небето.

И чува силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тук. И възлязоха на небето в облак; и враговете им ги гледаха. И в същия час стана голямо земетресение, и десетата част от града падна, и в земетресението бяха убити седем хиляди души; а останалите се уплашиха и отдадоха слава на небесния Бог. Откровение 11:12, 13.

Откровение, единадесета глава, посочва, че двамата свидетели са въздигнати на небето в същия час, когато става земетресението. Земетресението, което се изпълни чрез Френската революция в миналата история, е прообраз на преобръщането на Съединените щати при неделния закон. Следователно знамето се издига при неделния закон, а след това знамето възвестява „благата вест“ на целия свят.

Всички вие, жители на света и обитатели на земята, гледайте, когато Той издигне знаме на планините; и когато засвири с тръба, слушайте. Исаия 18:3.

Знамето ще представи „благата вест“, когато бъде прозвучена „тръбата“. Последното тръбно послание в Откровение е седмата тръба, която е третото горко, което е ислямът. Исаия, Йоан и Езекиил всички говорят за последните дни и никога не си противоречат.

Божият печат се поставя върху Божия народ при неделния закон.

„Никой от нас никога няма да получи Божия печат, докато в характера ни има и едно петно или недостатък. На нас е оставено да поправим недостатъците в характерите си, да очистим храма на душата от всяко осквернение. Тогава късният дъжд ще се излее върху нас, както ранният дъжд се изля върху учениците в деня на Петдесетница....“

„Какво вършите, братя, в това велико дело на приготвяне? Онези, които се съединяват със света, приемат светския образец и се подготвят за белега на звяра. А онези, които не се доверяват на себе си, които се смиряват пред Бога и очистват душите

си чрез послушание към истината — те приемат небесния образец и се подготвят за Божия печат върху челата си. Когато указът бъде издаден и печатът бъде положен, техният характер ще остане чист и непорочен за вечността.“ Свидетелства, том 5, 214–216.

Макар указът да се налага при неделния закон, онези, които получават печата, трябва да имат характер, подготвен за печата, преди неделния закон, защото неделният закон е кризата, към която сочат всички кризи в Божието слово. Той е „кризата“, или „викът“, в полунощ в притчата за десетте девици.

„Характерът се разкрива чрез криза. Когато настойчивият глас прогласи в полунощ: „Ето, младоженецът иде; излезте да го посрещнете“, заспалите девици се събудиха от съня си и се видя кои бяха направили приготвление за събитието. И двете страни бяха изненадани, но едната беше подготвена за извънредното положение, а другата се оказа неподготвена. Характерът се разкрива чрез обстоятелствата. Критичните положения изявяват истинския метал на характера. Някое внезапно и неочаквано бедствие, загуба на близък или криза, някакво неочаквано заболяване или мъка, нещо, което изправя душата лице в лице със смъртта, ще изяви истинската вътрешна същност на характера. Ще стане явно има ли или няма действителна вяра в обещанията на Божието слово. Ще стане явно дали душата се поддържа от благодатта, дали има масло в съда с свещника.“

„Времена на изпитание идват върху всички. Как се държим под изпита и проверката от Бога? Изгасват ли свещниците ни? или все още ги поддържаме да горят? Подготвени ли сме за всяка извънредна нужда чрез връзката си с Онзи, Който е пълен с благодат и истина? Петте мъдри девици не можеха да предадат своя характер на петте неразумни девици. Характерът трябва да бъде изграден от нас като отделни личности.“ Review and Herald, 17 октомври 1895 г.

Мъдрите девици се нуждаеха от маслото, преди да бъде издигнат викът, защото когато настъпи среднощната криза, вече е твърде късно да се набави маслото.

„Има дух на отчаяние, на война и кръвопролитие, и този дух ще се усилва до самия край на времето. Веднага щом Божият народ бъде запечатан на челата си — това не е никакъв печат или белег, който може да се види, а утвърждаване в истината, както умствено, така и духовно, така че да не могат да бъдат поместени — веднага щом Божият народ бъде запечатан и подготвен за пресяването, то ще дойде. Всъщност то вече е започнало; Божиите съдби сега са над земята, за да ни дадат предупреждение, та да знаем какво предстои.“ Manuscript Releases, volume 1, 249.

Печатът на Бога е утвърждаване в истината — както умствено, така и духовно. Този печат не може да бъде видян, но знамето ще бъде видно, защото това е единственият начин светът да бъде предупреден. Следователно има време, когато печатът не може да бъде видян, а след това следва неделният закон, при който печатът трябва да бъде видян.

„Делото на Светия Дух е да изобличи света за грях, за правда и за съд. Светът може да бъде предупреден единствено когато вижда онези, които вярват в истината, осветени чрез истината, да постъпват според високи и святи принципи, показвайки в един висок, възвишен смисъл разграничителната линия между онези, които пазят Божиите заповеди, и онези, които ги тъпчат под краката си. Освещението чрез Духа бележи разликата между онези, които имат Божия печат, и онези, които пазят един лъжлив ден за почивка. Когато дойде изпитът, ясно ще се покаже какво е белегът на звяра. Това е пазенето на неделата. Онези, които, след като са чули истината, продължават да считат този ден за свят, носят знака на човека на греха, който помисли да промени времена и закони.“ Bible Training School, 1 декември 1903 г.

Печатът, който трябва да бъде получен преди неделния закон, е пълното развитие на Христовия характер, и той е невидим, освен за ангелите. Печатът, който се вижда при неделния закон, са онези, които пазят съботата на седмия ден, защото тя е печатът, или знакът, на Божия народ.

Говори също и на израилевите синове, като кажеш: Наистина Моите съботи да пазите; защото това е знак между Мене и вас във всичките ви поколения, за да знаете, че Аз съм Господ, Който ви освещава. Изход 31:13.

Запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди започна на 18 юли 2020 г. и трябва да бъде завършено преди неделния закон.

Всички вие, жители на света и обитатели на земята, гледайте, когато Той издига знаме по планините; и когато засвирва с тръба, слушайте. Исаия 18:3.

Седемте гръмотевици, които сега са били разпечатани, разкриват, че историята на сто четиридесет и четирите хиляди е делото на прогласяването на една вест, която е поставена в контекста на тръбното предупреждение на третото горко. Тръбата на исляма в библийското пророчество е онова, което се възвестява чрез знамето, което е издигнато из гроба.

Четирите ориентир на всяка реформаторска линия, които съответстват на четирите ориентир от историята от 1840 до 1844 година, установяват, че всяка от четирите стъпки на всяка реформаторска линия винаги притежава една и съща тема. Първият ориентир в историята на сто четиридесет и четирите хиляди, която бе представена чрез периода от 1840 до 1844 година, беше овластяването на вестта на 11 септември 2001 година. Този ориентир беше ислямът. Вторият ориентир от паралелната история за сто четиридесет и четирите хиляди беше разочарованието от 18 юли 2020 година. Този ориентир беше предсказание за исляма, което бе изопачено чрез прилагането на време. Третият ориентир, който бележи Среднощния вик, е поправка на неуспешното предсказание за исляма. Поправката представлява отхвърлянето на прилагането на време. Четвъртият ориентир е неделният закон, при който знамето, което се издига, изсвирва седмата тръба, която е третото горко, което е ислямът.

Четиридесета глава на Исаия посочва отправната точка за следващите двадесет и шест глави. Тази отправна точка се намира в единадесета глава на книгата Откровение, когато двамата

пророци, които измъчваха хората, биват върнати към живот. Утешителят възкресява и ги изправя в стоящо положение, а след това те биват въздигнати на небето. Исая определя вестителя Илия като гласа, който вика в пустинята. Тогава този вестител пита какво трябва да бъде посланието му и му се казва, чрез пророческа символика, че вестта на исляма е тръбно предупреждение, което знамето възгласява. Но единственият начин ислямът да бъде представен като тръбата на предупреждението в последните дни е чрез отъждествяване на исляма от миналото. Началото на исляма, както е било разбираемо от милеритите и както е нагледно изобразено на двете свещени карти на Авакум, трябва да бъде използвано, за да се определи ислямът на третото горко.

Бях в Духа в Господния ден и чух зад себе си силен глас като на тръба. Откровение 1:10.

Йоан чу гласа на тръба зад себе си в Откровението, а Йоан представлява сто четиридесет и четири хиляди, които чуват глас от миналото. Гласът зад Йоан, тоест онзи, който представя звука на тръба от миналото, е пионерското разбиране, че тръбите са Божиите съдби срещу неделното богослужение. Първите четири тръби бяха наведени срещу езическия Рим в отговор на първия неделен закон, издаден от Константин през 321 година. Петата и шестата тръба, които са първото и второто горко, представляват Божиите съдби срещу папския Рим, след като и той прие неделен закон на Орлеанския събор през 538 година. Третото горко на исляма настъпва, когато в Съединените щати бъде приет неделен закон. Тогава знамето се издига и определя пророческата роля на исляма въз основа на началната роля на исляма.

Вестта, прогласявана от знамето, може да бъде утвърдена единствено когато вестта бъде поставена в контекста на Алфа и Омега. След това въведение в четиридесета глава на Исая, най-силното и най-пряко библейско представяне на Бога като Алфа и Омега е изложено в продължение на няколко последователни глави. Тези глави са представянето от Исая на Откровението на Исус Христос, което „Бог даде“ на Исус, „за да покаже на слугите Си онова, което има скоро да стане; и го изпрати и го изяви чрез Своя ангел на Своя слуга Йоан“, който го написа „в книга и“ го изпрати „до седемте църкви“.

Ще разгледаме следващите глави от Исая в следващата статия.

Блажен е онзи, който чете, и онези, които слушат думите на това пророчество и пазят написаното в него; защото времето е близо. Откровение 1:3.